

Všem silám orientovaných na vědeckém komunismu na celém světě

Třicet let po založení organizace "Gegen die Strömung" roku 1974 se v prosinci/lednu 2004 konala již třetí stranická konference. My jsme přesvědčeni o tom, že v průběhu třiceti let našeho boje a naší práce, vznikaly tak postupně tři zvláštnosti nebo-li znaky, které značí naši organizaci "Gegen die Strömung":

Za prvé bylo a bude mnoho času a úsilí a práce vloženo v rámci světového komunistického hnutí z období Marxe a Engelse a říjnové revoluce, v rámci časového úseku Lenina a Stalina proti zradě moderních revizionistů, k obnovení takzvané "porady" s Marxem, Engelse, Leninem a Stalinem v pozadí a na ideologickém základě stávkových rozprav nadále tak pokračovat v aktuálních rozpravách v této tradici i za cenu dočasné izolace.

Tato vskutku mravenčí práce k zabezpečení trvalé linie, která značí naši organizaci "Gegen die Strömung", nesmí být v žádném případě oslaběna, ale právě naopak musí nabýt na ještě větší síle. V žádném případě to není jen záležitost theoretická, ale i záležitost související se vzděláním zvláště uvnitř historických událostí komunistických bojů společně s pevným přesvědčením kráčet dále touto cestou, nevydat se v žádném případě na cestu "novou", která by vedla k revizionismu a k oportunistu.

Za druhé naším úkolem je obnovit a propagovat komunistickou morálku spojenou s připraveností a propagovat nenávisť k německému imperialismu a proletářský internacionalismus uvnitř našich řad a navenek zároveň. Přitom jsme si dobře vědomi našich úkolů, které mohou trvat delší dobu, nesmíme však přitom podlehnout maloměšťáckému radikálnímu hubování nad tím, že prý není možné úplně překonat přechod dělnictva k maloměšťáctví v Německu vzhledem k úspěšným podvodným a pomlouvačným manévřům buržoazie. Právě naopak v tomto případě jsme si zcela jisti, že pro dělnickou třídu i za cenu v jakém stavu se dnes právě nachází je jediné možné východisko, prostě revoluční společenská síla, kde by byla také zastoupena většina dělnické třídy. Jsme, ale zároveň přesvědčeni o tom, že právě zde leží kámen úrazu, protože kromě moderního revizionismu účinkuje také jed německého šovinismu v Německu.

Za třetí stupňování skutečně vědecké práce zakotvené na komunistickém základě, jejíž cílem je zničit maloměšťácko-imperialistické bajky, falšování dějin a zamlčování zločinů, je právě jedním z důležitých znaků, který naši organizaci "Gegen die Strömung" značí. Aby jsme se mohli ještě lépe ubránit náporu lži a falšování dějin a podle našich možností se obrnit, abychom jsme mohli přesvědčivě vyvrátit a zlomit autoritu německého imperialismu.

Od první stranické konference, která se konala v roce 1989 a druhé stranické konference, která se konala v roce 1996 – uběhlo již osm let. V průběhu těchto osmi let se německému imperialismu podařilo vtělit pseudosocialistickou NDR a pokračovat dál vlastní cestou kupředu v duchu militarismu a revančismu.

Abychom mohli analyzovat **dokumenty třetí stranické konference** je třeba se vrátit ještě ke změnám situace na mezinárodním poli a ke změnám situace v samotném Německu za posledních 15. let, ale především za posledních 8.let. Bohužel i v případě existence akcí odporu na mezinárodním poli a v Německu samém, které v žádném případě nelze bagatelizovat nebo zamlčet, zároveň je třeba brát také k úvahu realistickou bilanci, že světový imperialismus nabyl na síle a postupuje dál kupředu a kromě toho stoupá nebezpečí válečného konfliktu mezi imperialistickými mocnostmi. Obzvláště kupředu postupuje německý imperialismus na mezinárodním poli a ve vlastní zemi.

Po obsazení Iráku americkým imperismem v koalici spolupráci s anglickým imperialismem, budí největší pozornost jedna z akcí německého imperialismu na mezinárodním poli, jeho úsilí o rivalitu s americkým imperialismem, kromě toho je dalším příkladem také jeho snaha nad ostatními členy EU domlínovat a vyhledávat široko-daleko na východě a ostatních částech světa roli takzvané "opozice" proti americkému imperialismu, přičemž dál rozvíjí své velkorysé mocenské plány a zároveň se úspěšně snaží o zabezpečení revančistické propagandy v Německu ve velkém měřítku, aby si tak mohl získat podporu obyvatelstva na svou stranu. Především bere německý imperialismus obsazení Jugoslávie a afgánského území německou armádou jako samozřejmost. Proto je třeba jasně podotknout na stolu aktuálnost a zesílit propagaci Karlem Liebknechtem pronesené věty: "Hlavní nepřítel sedí ve vlastní zemi!"

V Německu se německý imperialismus v duchu tradice Goebelsovy propagandy snaží - ne bez úspěchu ulovit vlastní obyvatelstvo na udičku ideologie o takzvaných "vládnoucích nadlidi", přičemž střídavě vede kampaně, jednou proti židovskému obyvatelstvu, podruhé proti Sinti a romskému obyvatelstvu a na konec proti "muslimům", proti Turkům nebo proti "Arabům", dále proti obyvatelstvu tmavé barvy pleti, proti pohlavně jinak orientovaným lidem a také proti odběratelům

sociální podpory a bezdomovcům. Například vražedné vyhostění až 30.000 osob ročně z Německa, mezi nimiž jsou také demokratičtí a revoluční aktivisté, kteří byli vydáni na pospas státům, kde je mučení na denním pořádku. Také vražedné znemožňování emigrace do Německa pomocí pohraniční policie stálo už více než pár stovkám osob život v rozmezí posledních patnácti let.

I když zde státní represe a fašizace hraje hlavní roli, je podle proti nacistům bojujících iniciativ a organizací ještě větší nebezpečí je postup nacistů do různých parlamentů (spolkových parlamentů) v zemi a jejich otevřená agitace na ulicích, právě pro občany, kteří jsou těmito nacisty označováni jako "neněmecké osoby". Jen v průběhu posledních patnácti let bylo na ulicích více než 100 občanů zavražděno nacisty.

Dělnická třída, která se hlásí ke slovu v podobě akcí zastoupených desetitisíci a naznačila v podobě dlouhodobých a krátkodobých stávek, že je jedinou silou, která může skutečně vystoupit proti německému imperialismu, právě tato uvědomělá a organizovaná dělnická třída může rovněž vystoupit v boji proti dělnické aristokracii. Avšak jasné je, že zde má ještě velkou moc dobře placené odborové vedení, kterému se ještě neustále daří užívat proti aktivistům dělnické třídy nevyváženost a rozkol v podobě cukru a biče.

I v demokratickém a z části revolučně orientovaném mládežnickém hnutí proti nacistům, proti vyhošťování cizinců, proti militarismu a proti válečné politice německého imperialismu mají revizionistické, trockistické a anarchistické autonomní síly ještě velký vliv pomocí jejich společné koncepce antistalinismu/antikomunismu, ale tento vliv je třeba zlomit.

Na základě tohoto vývoje bylo na třetí stranické konferenci v hlavním prohlášení rozhodnuto, hledat pomocí vhodných tvrzení politický a ideologický směr, ofensivně se ideologicky vypořádat s tím, jak lze najít jasnou linii k vybudování komunistické strany, rychle upevnit naše řady a vypořádat se ofensivně s touto otázkou společně s aktivisty dělnického hnutí a s demokratickým a revolučně orientovaným mládežnickým hnutím.

Již před zahájením třetí stranické konference byla vybudována základna pro tuto iniciativu pomocí obsaženého theoretického studia:

Proti antikomunismu a proti antistalinismu vydala organizace "Gegen die Strömung" obsáhlou studii života a práce Stalina v theoretickém orgánu "**Rudá fronta**" a zároveň také výklad "základních znaků komunistické společnosti podle theoretických podnětů a poznámek Marxe, Engelse, Lenina a Stalina.

K upevnění nadále nutného a nezbytného boje proti hlavnímu nepříteli komunistického hnutí, totiž modernímu revizionismu zde byla uveřejněna obsáhlá studie k "polemice" komunistické strany Číny namířené proti XX. Sjezdu komunistické strany SSSR. Zde byl také uveřejněn její směr, který se zakládá na správné podstatě, ale i její polovičatosti a chyby byly zde také uveřejněny. Tato práce velkého rozsahu je těsně spjata s hodnocením dvou svazků díla Mao-Tsetunga. I přestože obhajujeme tuto práci v místech, právě kde on vystupoval proti revizionistickému pomlouvání je také naprosto třeba kriticky hodnotit jeho dílo, (obzvláště v období od roku 1955 až do roku 1965).

Z toho právě vyplývá že, jsme výrazně pokročily dál také v naší theoretické práci k dějinám komunistické strany Německa a v našem rozboru k založení KPD v roce 1918, k založení SED v roce 1949 a kromě toho také i k obtížné bojové fázi KPD v období od roku 1929 až do roku 1933.

V našich letáčích, které vychází jednou za měsíc, právě byly předloženy také studie k dějinám imperialistické války německého imperialismu při přepadení socialistického Sovětského Svazu a hodnocení zločinů spáchaných německým imperialismem v období první světové války, zároveň také zločinů spáchaných v období koloniálních válek v Číně a před první světovou válkou v Africe.

Významnou roli uvnitř Německa hraje pochopitelně postoj k rasistickým vraždám spáchaných na židovském a Sinti-romském obyvatelstvu v období německého fašismu. Průzkum v tématickém rozsahu boje proti německému imperialismu a jeho oportunistickým pomahačům uzavřel to, že je potřeba analyzovat přibývajících antisemitskou propagaci a bojovat proti této propagaci. Organizace "Gegen die Strömung" se ujala formou dvou stanovisek rozporuplně vypracovat vlastní postoj jak proti antisemitismu, ale rovněž také proti instrumentování "obžaloby" Izraele, kde nadále zůstává právo Izraele na jeho existenci, ale ve kterém existuje a existovala zločinecká politika panující třídy a kde se palestínské obyvatelstvo postupně přidává k proimperialistickým a reakčním silám, k otevřeně antisemitským skupinám jako je například Džihád nebo Hisboláh a nechává se jimi ovládat. Zatímco palestínská osvobozená organizace PLO naprosto stratila svou

revoluční potenci tím, že vedla již od začátku jejího založení s těmito silami společnou politiku a právě v tom udělala organizace pro osvobození Palestiny PLO hlavní chybu.

* * *

Prohlášení, které bylo nyní předloženo na třetí stranické konferenci se **zásadně** zakládá na programových dokumentech světového komunistického hnutí.

* Na "Manifestu komunistické strany" z roku 1848,

* Na "programu komunistické strany Ruska (Bolševiki)" z roku 1919 a

* a na "programu komunistické internacionály" z roku 1928.

Největší důraz je třeba klást na přepracování těchto dokumentů na document jednotný, který by závisel vzhledem k revizionistickému-kontrarevolučnímu vývoji v bývalých socialistických zemích – a dále klást důraz na podrobné vypracování znaků komunistické společnosti na jedné straně a na straně druhé klást důraz na vypracování znaků diktatury proletariátu, která by pokračovala ve vyostřeném třídním boji a za třetí klást důraz na otázku šíření socialistické demokracie.

Hlavní důraz v **programových dokumentech (tvrzení)** třetí stranické konference k politické linii a k otázce proletářského internacionalismu, je třeba klást na jasné vypracování boje pracujících ve vlastní zemi jako v tomto případě je Německo, které je imperialistickou velmocí a soběstačným imperialistickým válečným sudem prachu. Docílit je třeba skromného nevyjatého sjednocení v proletářsko-internacionalistickém duchu společně s oddělením světového proletariátu a združit se také se všemi utlačovanými národy a solidarizovat se prakticky na straně bojujících mas pocházejících právě z národů, které jsou vystaveny útlaaku a vykořisťování ze strany německého imperialismu. Přitom je třeba ideologicky odhalit a postavit na pranýř kombinaci evropského šovinismu s německým, kterou německý imperialismus veřejně šíří v různých formách, například formou "nadlidé-ideologie", právě jak se mu to zrovna hodí. Realistický odhad pozitivních bojů na celém světě obsahuje také odhad řady subjektivních faktorů, které zůstávají příliš pozadu, což je právě velkou slabinou internacionálně působících komunistických sil.

Ve druhé části **programových dokumentů (tvrzení)** pod hlavičkou "Smrt německému imperialismu, militarismu a revanšismu" je líčená především předěbná historie německého imperialismu – popsaná v analýze Marxe, Engelse, Lenina a Stalina, která je zde také použita – proti revizionisticko-šovinistickému falšování dějin, abychom tak mohli tímto způsobem nelicencně shrnout celou historii zločinů německého imperialismu až doposud.

Avšak aby byly naplněny úkoly v důsledném demokratickém a důsledném odborovém boji proti německému imperialismu je nutné se plně podřídit boji proti antikomunismu, přípravám a vedení proletářské revoluce v této rozhodující závěrečné části, abychom jsme nepropadly reformismu a revizionismu.

Na tomto základě pokračujeme i ve třetím dílu **programových dokumentů (tvrzení)** "Základní cesta socialistické revoluce v Německu" je význam vedoucí úlohy proletariátu rozhodující a také diferencovaný význam jeho spojenců na různých úsecích revoluce, jakmile by se ukázala nebezpečná role: dělnické aristokracie. Při vši nutnosti vést třídní analýzu, je třeba se podívat na pracující masy Německa také z hlediska ekonomického. Právě zde – v samém jádru je rozhodující strategie a taktika stavěná na správném základě, ale zde rozhoduje právě třídní boj, pomocí kterého by se měla oprávněně získat nebo alespoň neutralizovat část potenciálních spojenců, především na venkově.

Zde hraje především otázka vlastnoručně připraveného ozbrojeného povstání klíčovou roli. Podle doposud využitých zkušeností z povstání pod komunistickým vedením, jak jsme již uvedli v programovém **tvrzení** jasně z toho vyplývá, že je nutné zničit ozbrojené síly německého imperialismu už v samém jádru, které není možné získat nebo neutralizovat ve velkém množství, protože se jedná zde o elitní jednotky nebo přímo o jádro vojska. Jedině suostavně vyzbrojovaná dělnická třída si může vydobýt v militantních bojích skutečné vítězství a především v boji proti revizionistickému konceptu, ale také v boji proti z morálního hlediska srozumitelnému, avšak z politického hlediska odsouzenému individuálnímu teroru.

Jak jsme již uvedli v programovém **tvrzení** uvedli, odhalit a vyvrátit fráze o "demokracii" je rozhodující podmínkou v boji, který by měl směřovat k přípravám proletářské revoluce. Komunistická strana odhaluje prolhanost občanské demokracie v období imperialismu, v průběhu denních bojů postupuje důsledně a militantně kupředu, jejím jedinečným cílem před příchodem období komunismu je propagovat socialistickou demokracii uvnitř diktatury proletariátu a jejím úkolem je starat se o soustředění, agitaci a organizaci v řadách pokrokového proletariátu uvnitř komunistické strany a v jejím okolí.

Při vysvětlování ideologických úkolů v boji za vědecký komunismus v **programových dokumentech (tvrzení)** ohadujeme nadále moderní

revizionismus ještě jako hlavní nebezpečí při výstavbě komunistické strany. V jednom úryvku z dějin revizionismu od Bernsteina a od Kautského o Titovi a o Chruščovovi (XX. Sjezd KSSS 1956), byl kladen důraz na odhalení revizionismu za Brežněvovy éry jako ideologie socialisticko-imperialistického Sovětského Svazu, která má ve světě spolu se zbytky jeho stranické byrokracie doposud ještě význam.

Přitom poukazujeme také na dnešní revizionistické karikatury policejních států jako jsou ČLR-Čína, KLDR-Korea a Kuba, které bez iluzí selhaly, rovněž také selhaly síly v Německu, které se bez jakékoliv analýzy označují jako "Maosté" nebo "Hoxhovy stoupenčí", které tak rovněž opustily základy vědeckého komunismu zakotveném na základě Marxy, Engelse, Lenina a Stalina teorie a vedou reformistickou a šovinistickou agitaci. V následujícím rozsáhlém dílu **programových dokumentů (tvrzení)** prohlašujeme nutnost existence komunistické strany, kterou by bylo třeba budovat po etapách a podstatným znakem uvnitř komunistické strany by měla být schopnost vést kritiku a sebekritiku a nastolit demokratický centralismus uvnitř strany. Dalším faktorem je nutnost theoretického rozvoje, kádrové práce, organizační práce jako předpoklad k rozsáhlé práci uvnitř dělnické třídy, klást důraz na články v závodech, kombinovat legální práci na základě práce ilegální, uvést do popředí a vytvářet východiska z podstatného problému komunistické kázně, aby tak mohla čelit revizionistickému překrucování.

Přednostní vormou obsahu vědeckého komunismu je vždy organizace a kázeň, na kterém se zakládá správný ideologický a politický směr, avšak základní podstatou je se nevzdát této správné linie.

Na třetí stranické konferenci byly v **programových dokumentech (tvrzení)** také předloženy velmi obsáhlé referáty, (viz. "**RUDÁ FRONTA**" číslo 3 a 4 k otázkám budování strany) právě vzhledem k vyhodnocení předložených studií těchto obsahly referatu za posledních osm let, které byly uveřejněny v orgánu "**RUDÁ FRONTA**" v roce 2005.

Vzhledem k provozování štvavého proklamování imperialistů a revizionistů na světovém poli, podle kterého je komunismus nyní pohřben, Marxovo učení je již dávno "vyvráceno" a s konečnou platností ztroskotala i praxe na základě takzvaného "Stalinismu", avšak proti tomuto proklamování jasně a jednoznačně prohlašujeme: My pevně stojíme na půdě vědeckého komunismu vyvinutého Marxem, Engelsem, Leninem a který dál rozvíjel Stalin. K vítězství říjnové socialistické revoluce, k velkopému posílení bojujícího světového komunistického hnutí, k upevnění diktatury proletariátu a budování socialismu v Sovětském Svazu vedlo právě důsledné použití této teorie, která vytrvala až do padesátých let.

My zcela jasně prohlašujeme: Příčinou všestranného rozpadu v bývalých socialistických a lidově-demokratických zemích a v bývalých komunistických stranách Sovětského Svazu, Maďarska, Číny atd nebylo právě použití teorie Marxe, Engelse, Lenina a Stalina, ale právě naopak: Příčinou rozpadu je právě zrada základů této teorie, která byla zpečetěna ideologickou linií XX. Sjezdu KSSS v roce 1956 – pod vedením Chruščovových revizionistů, která právě zavinila zkomolení a revizi základních myšlenek komunismu, pošlapala tak revoluční podstatu v KSSS i v dalších komunistických stranách, donutila diktaturu proletariátu k rozpadu a způsobila tak opět nastolení diktatury buržoazie.

Rozhodujícím předpokladem byl pro kontrarevolucionáře v Sovětském Svazu rozvoj kapitalismu pod pláštěm socialismu a utváření sociálně-imperialistické moci. Gorbačov, Jelzin a spol. držitelé moci, kteří právě následovali po Chruščovovi a Brežněvovi a nechali nakonec padnou masku takzvaného "socialismu", který zpečetil rozpad revizionistickém táboře a teď mávají otevřeně vlajkou kapitalismu pod vítěznou vřavou západních imperialistů.

Ještě důležitější je ale to, že my studujeme propagujeme podstatu komunistického programu v duchu tradice světového komunistického hnutí, která je základem naší práce ze které vycházíme.

Protože, teorie vědeckého komunismu právě odhalila podstatnou existenci kapitalismu a nutnost socialistické revoluce pod vedením proletariátu, svrhnout starý aparát buržoazie pomocí ozbrojených sil a nastolit nakonec socialismus a komunismus, který byl a na základě dialektického a historického materialismu prokázán a odůvodněn.

Organizace "Gegen die Strömung" na této cestě zdraví všechny síly na celé zemi, které jsou skutečně orientované na vědeckém komunismu, zasiluje práci na překladech vlastních publikací a shrnutí v podobě věštníků a zasiluje práci na překladech dokumentů komunisticky orientovaných sil z jiných zemí.

My přísaháme všem soudruhům a soudružkám bojujícím proti imperialismu na celém světě naší solidaritu!

At' žije komunismus!

Smrt imperialismu a oportunismu!

Gegen die Strömung, 5/2005